

Şule ÇÖĞGÜN

Neyi Arayacağını Biliyorsan; Variyorsun Demektir...

Şeyh Edebalı

Aramak, varmak yolundaki en önemli şey midir; gerçekten?...

Aradığının ne olduğunu bildiğinde; aramalımıdır insan? Hayatın içinde kaybettiklerini... Kaçırdıklarını; ya da hazır olanları... Farkında mıdır peki? Daha sonra dönüp baktığında.. Geride kalanları, hüsrânların ve mutluluğun içindeki sırları...

Peki, bilir mi? Doğarken aramak için yaratıldığını?

Hissedebilirimi ki; neyi aradığını, doğru olanı, kendine gerekli olanı, ne kadar önem arz ettiğini...

Bulmayı bilmek mi peki aramak; varmak mı sonra? Ya da bulduğunu zannetmek mi; yanılmak mı?

Emek mi harcamak onun için? Yoksa acı mı çekmek; istemek mi deli gibi? Ağlamak mı sabahlara kadar...

Hayatı paylaşmak mı; yoksa yaşamayı bilmek mi? Ya da bilmenin içindeki öz mü? Özü eline almak mı? Yoksa öpmek mi başına koyup?... Olmadı kalbine götürüp.... yada hiç görmediğin gönlüne koymak mı?... saklamak mı yeşil mendiller içerisinde?... Her gün koklamak mı gül kokularıyla?...

Yoksa yapraklarını saçmak mı; denizlere, uzaklara...

Uzakları görebilmek mi, elini alnına koyduğunda? Uzağa bir adımda gidebilmek mi? ya da uzağında yakın olduğunu anlamak mı?

Anlamak mı peki kozayı? O'nu ipekte görebilmek mi ya da kelebekte mi aramak?

Duyumak mı nağmelerde sesini?... Güftede, beste de sen olduğunu bilerek mi her daim...

İyi sözün aslını bilen, derdi bu söz nereden gelir?

Söz aslını anlamayan, sanır bu söz benden gelir...

Yunus Emre

Yoksa sormak mı herkese neredir diye? Sorunun cevabında "O" olduğunu bilmek midir?

Göremediğin sevgilinin yüzünün aynaya baktığında gözlerinde olduğunu... Elini uzattığında O'nun da sana uzattığını... Güldüğünde güldüğünü, ağladığında ağladığını...

Derdinden hastalanmak yataklara düşmek mi? "aman doktor derdime bir çare" derken, "dert sende derman sende"yi idrak etmek mi?

Hazır olduğunu bilmek mi karşında her daim? Elini her açtığında, avuçlara dökülen her rahmetin, yere düşen her damlanın, gözümü kamaştıran güneşin ve ayın...

**Bir ay gördüm bu gece, kamu burçlardan yüce,
O ayın şulesinden âlem münevver olur.**

Yunus Emre

Aşk acısı çekerken bile?... Leyla'nın da, Mecnun'un-
da, Kerem'inde, Aslı'nın da aslını!...

"Bir ah çeksem karşiki dağlar..." derken, içindeki
"âhhh"ında ondan geldiğini...

İnsanların gülen yüzünde mi aramak?... Nezaketinde,
duruşunda?...Yoksa açıp bakmak mı gerekir takılan
maskelerin altına; yok bunda!.....bunda da yok?...

Zor olanda budur aslında, ararken hüsrana uğramak;
ya da sevinmek mi? Altından onun çıkmadığına!...

Hep gözleri açık olup hiç kırpmamak mıdır?

Bulunabilir mi; gözlerle aradığın?

Yoksa "gönlünün" uyanık kalması mıdır? Aramak...

Aradığının saklı olduğunu düşünmek!....

Bulunmak için kapatılmış perde midir; yoksa?

Ne yapmak lazım gelir; ben bilemedim ey Hoca!...

Akılla mı düşünmek gerekir, bulmak için bilmeceleri...

Yoksa akıllı mat, dili lâl olmak mı gerekir?

Benim bilmediklerimi bilmeyi...

Çok âlim olan mı bulur; peki ya da fakir mi?

Çok bilenin bildikleri götürür mü beni;

yoksa aşk mı gerekir ararken seni!

Aramak, yalvarmak, yalvarmak mı? Ya da sessizce.

Hatasız kul olmaz, hatamla sev beni.

Dermansız dert olmaz, dermana sal beni.

Kaybettim kendimi, ne olur bul beni.

Yoruldum halim yok, sen gel de al beni.

Ümitsiz yaşanmaz, sevmemek elde mi?

Can demek sen demek, gel de gör bende mi?

Feryada gücüm yok, feryatsız duy beni.

Sevenlerin aşkına,ne olur sev beni..... sev beni....

Orhan Gencebay

Diyerek nazlanmak mı?

Aradığının sen olduğunun farkına vardığımda; kendim
araya girebilir miyim?

Yoksa kendinden kendine denilen, Ben miyim; sende
miyim?

Ben, ben isem canda değil... Ben, sen isem tende değil...

Sen, ben isen tende can olur, can ten olur, bende değil...

Zât-ı Hak-Ta Mahrem-i İrfân Olan Anlar Bizi

**Zât-ı Hak-ta mahrem-i irfân olan anlar bizi,
İlm-i sırda bahr-ı bî-pâyân olan anlar bizi.**

**Bu fenâ gülzârına bülbül olanlar anlamaz,
Vech-i bâkî hüsnüne hayrân olan anlar bizi.**

**Dünye vü ukbâyı ta'mir eylemekten geçmişiz,
Har taraftan yıkılıp vîrân olan anlar bizi.**

**Biz şol abdalız bıraktık eğnimizden şâlımız,
Varlığından soyunup üryân olan anlar bizi.**

**Kahr-ü lûtfü şey'i vâhid bilmeyen çekti azab,
Ol azabdan kurtulup sultân olan anlar bizi.**

**Zâhidâ ayık dururken anlamazsın sen bizi,
Cür'ayı sâfi içüp mestân olan anlar bizi.**

**Ârifin her bir sözünü duymağa insân gerek,
Bu cihânda sanmanız hayvân olan anlar bizi.**

**Ey Niyâzî katremiz deryâyâ saldık biz bugün,
Katre nice anlasın ummân olan anlar bizi.**

**Halkı koyup lâ mekân ilinde menzil tutalı,
Mısıryâ şol canlara canân olan anlar bizi.**

Mısri Niyâzî

Bahr-ı bî-pâyân: sonu olmayan deniz,

gülzâr: gülbahçesi,

eynimizden: sırtımızdan,

zâhidâ: ey zahit,

cür'ayı sâfi: saf yudum